

KRONIKA

KRONIKA

obce

Hrádek

okres Pardubice

= příloha =

MAPY.CZ

Protokol o předání:

Dnešního dne jsem předal:

- a) obecni kroniku obce Hrádku - III. - část
- b) přílohu k obecni kronice (fotografická část)

Obecni kroniku obce Hrádku I. a II. část byla předána p. Chlápkovi v měsíci březnu 1993

Sub 14. dubna 1993

Předal

Jelka

Převzal

Priloha

k obecní kronice.

Obsahuje fotografie jednotlivých popisných čísel, pořízené v r. 1974, dále pak celkové pohledy na úseky obce a fotodoklady o budování obce po osvobození v r. 1945 a v dalších letech.

- má 98 listů. -

V ě.p. 1. bydlí v r. 1974 majitel Boh. Koníř
s chotí Marií, 2ma syny. a paní Hrubá, vdova,
po býv. majiteli.

V č.p. 2. bydlí Vl. Hruška s chotí Marií, 2 ma dětmi
a volavec Fr. Hrubý, býv. majitel.

V č.p. 3 bydlí p. V. Horák s chotí, oba důchodci.
 p. Horáková zemřela v r. 1975, p. Horák
 zemřel 25. 4. 1978. Po jeho pohřbu dne
 2. 5. došlo mezi dědiči ke rvačce.

V č.p. 4. bydlí Fr. Vererka s chotí, oba
slůchadci.

V č.p. 5 nikdo nebydlí, v zadní části je
solčerna javorie z JZB (20 ks).

Obecní dům, pastoučka, pazderna, třídeň

Obecní dům „pastoučka“, „pazderna“, „třídeň“ byla dřevěná budova s doškovou střechou byla zbourána v roce 1962. Byla mezi popis. č. 28 a 17. Na jejím místě vybudoval MNV park a zasadil lípu svobody.

V bývalé kájenec závodů VCHZ bydlel majitelka,
 vdova po Jirásková, její zetř Fr. Bradna s chotí
 a dcerou.

V č.p. 8 nikdy nebydlí, majitel Fr. Kucěra
z Kostěnic usedlost prodává za 30.000 Kč
(o 1,5 ha pozemku). Usedlost užívá JZD.

V r. 1975 kupuje usedlost Mil. Kubín s chotí
a začíná usedlost přestavovat. Je traktoristou
JZD a v r. 1976 je navržen co poslance do MNV v Svobu.

Yöp. 9. bydi sám v. Havelka, v. doroc, d. chodec.

V č. p. 10 bydlí 302. Vird s chotí Zelenou.

V č.p. 11. po zemřelé majitelce p. Macháčové
bydlí vdova p. Hlásná - důchodce.

P. Hlásná zemřela v 7.3.1978 a dům
zůstává neobytlen.

V č.p.p. 12. bydlí Mir. Pleskot s etob, 2 ma syny
a jejich matka - vdova, důchodce pi Pleskotova

Od býř. majitele p. Forštilka koupil v r. 1958
 usedlost Fr. Rejmant s choť Boženou. Po přestavbě
 zole bydlí Fr. Rejmant s choť, jejich syn František
 s choť a dcerkou a bratr majitelky p. V. Ráček.

Podle úmrtí majitelky v. r. 1934 je dům neobydlen.
Koncem roku 1935 pronajímá dcera Liduška domek
novomanželům . .

č.p. 60

V č.p. 15 bydleli vdova pí Hrubá se
synem Josefem.

V č. p. 16 bydlí volava pí Prorokova
se synem Václavem.

V č.p. 17 bydlí 2. rodiny a volava po
země. majitelé : Jos. Konečný s chotí a synem,
Zd. Bajer s chotí a dcerkou, př. Konečná -
volava - oluškodce.

V č. p. 18 bydlí 2. rodiny a p. Svatová, vdava.
 V. Kudrna s chotí Jirinou,
 V. Kudrna^{ml.} s chotí Milenou,
 p. Svatová - vdava, olučanka.

V čp. 19 bydlel V. Sakař s obotí (dřevodělci)
a jejich syn Svatopluk.

V č.p. 20 bydlí Bohumil Bažant schotš'
(dřevokojci).

V č.p. 21 po zemřelém p. Terovi je
usedlost neobydlená.

Po zeměleci p. Haldové koupil doškový
dům p. Ryšavý, provedl demolicí a
postavil zde chatu a včolín.

Usedlost por. Perných je v suché době
 neobytelná. V přední části provedli -
 - syn p. Perného úpravu stodoly na garáž^u.

V ep. 24 bydlí Bok. Šturma s chotí.

V č. 25 bydlí p. Bourová a její
syn Miroslav.

V čp. 26 bydlí p. Vlasák - důchodce
a jeho vnuk Jos. Vlasák s chotí a dcerou.

V čp. 27 bydlí Zol. Ledvinka s etotí,
olcerou Zolentkou a synem Václavem.

V č.p. 28 bydlí Jos. Akerman s chotí
Jadrou a synem.

V čp. 29 bydlí Fr. Kosina s chotí,
 jejich zet' Siegel s chotí a synkem.
 V popředí mají připravené cihly na
 přestavbu bytu.

V č.p. 30 bytli pi Hrybo' - volova.

V čp. 31 bydleli p. V. Vlasák s chotí
- oba sláchovalci.

Ve skromné byt. jednotce bydleli p.
V. Bydžovský s choťí (oba důchodci).
(V přední části byla stodola, kterou odboural syn Josef pro stavbu vilky v Bohdaneči).

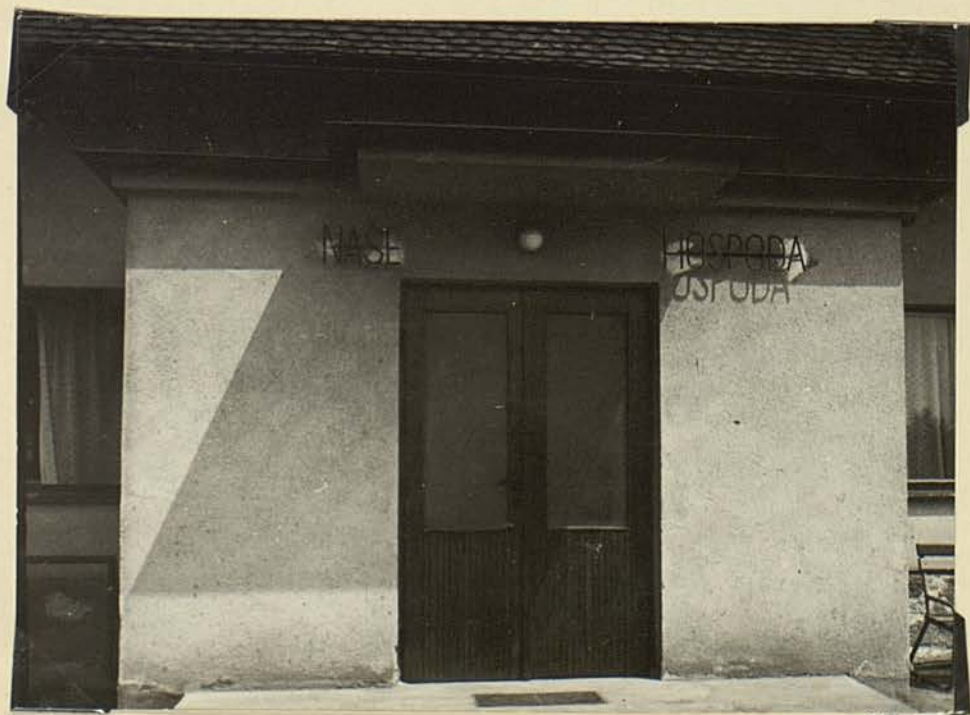
V čp. 33 bydleli pi Vašičková - vdova - dů-
chodce ve stáří 70 let a její syn
Jan Vašiček s chotí a 1. synem.

V čp. 34 jsou 2 bytové jednotky. Bydlí zde však sama pí Doudová - vdova - dčchodce. (její syn má s rodinou další byt. jednotku v Žiranicích).

V bytové jednotce umístěné v přístavku
ve dvore bydlí vedoucí hostince Jedno-
ty p. Klementova s manželem a dcerou.
V přední části je sál a provozovna
hostince.

Nápis „Naše hospoda“ u vchodu.

V čp. 36 bydleli vdovapi Šofonová a její zet Milan Stehno s chotí a synem.

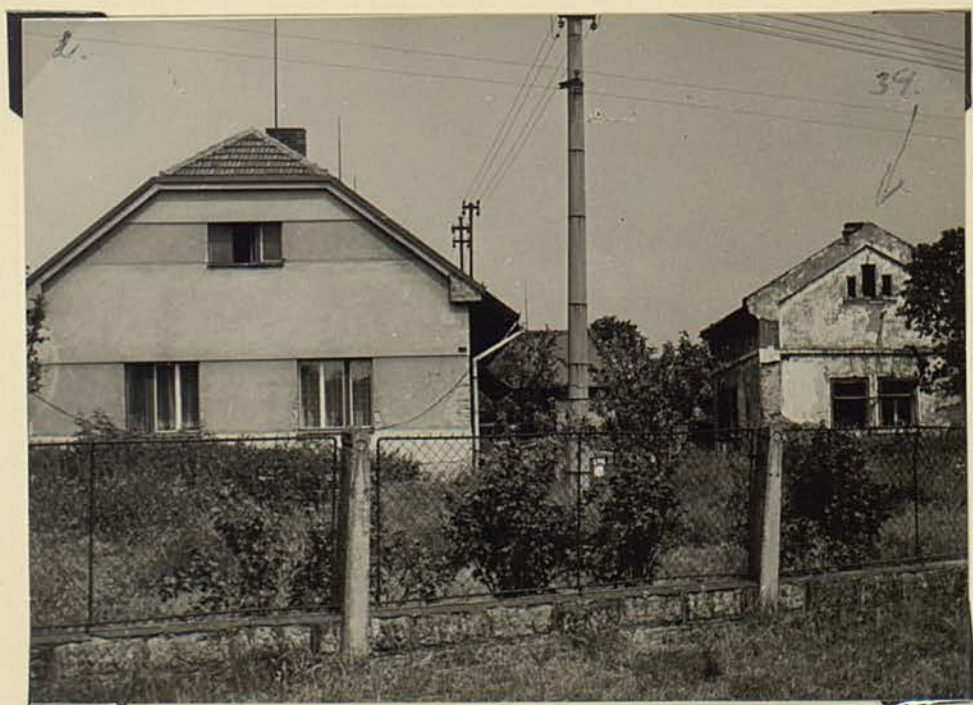
V čp 37 bydlí Jos. Soukup s chotí - oba ~~odchodí~~ ^{odchodí}.

V č.p. 38 bydleli pi Kalhosová - vdova
 sládkovce a přechodně její rnuček
 (Je provolána za Ld. Vinklera č.p. 50)

Č.p. 39 má neobývaný prístavek
domu č.p. 2.

č. 40 měl výměnek u č.p. 23 - Perných.

V přístavku domku bydlí p. Košťálová -
- volová.
V upravené a přebudované byt. jednotce
bydlí zet' Jindřich Hruby s chotí.

V bytové jednotce bývalé školy bydlí
 iny. Květ. Hložák s chotí a 4mi dětmi
 V dalši části je z 1. učebny proložna
 Jednoly, z 2. uč. je tělocvična a klubovna SSM.

Vladní část domku bydlí p. Pleškoťová -
- volová - důchodce.
V přední zet Jiří Hlaváček s chotí a 2ma
syny.

V části č.p. 44 bydlí majitel Josef Šafařík s chotí, v druhé části jejich syn Ladislav s chotí a 2ma syny.

Polovinu domku vlastní a užívá Jos. Schejbal
s chotí.

Druhou polovinu vlastní Fr. Kolbous s chotí.

V přízemí bydlí býv. majitel - vdovec
- důchodce Jan Bendáček a jeho
syn František s chotí.

V 1. poschodí má samostatnou bytovou
jednotku Jos. Kučera s chotí a synem.
(Kučera je zet' F. Bendáka).

Domek má 2. byt. jednotky. Žije zde
p. Václav Svatoň s chotí. Oba důchodci
vypomáhají v J2D.

Toto číslo popisné bylo přidělena „márnici“
umístěné v zadní - západní části obce hrbitova.

V r. 1974 zde žije ve vlast. domku
p. V. Matějk s chotí - sta důchodci.

Bydli' zde pi Vitalerova' - v dora - duchodce
a její syn Zdeněk s chotí a 1. synem.

V čp. 51 bydleli Fr. Vodička s chotí
(oba pláchovali).

Bydli zde Ter. Doležalová - vdova - důchodce
a její syn Josef s chotí a 2ma dětmi.

V r. 1976 předá dům vnukovi a začína přestavbu,
na 1. poschodí vilky. Převážnou část zed. prací
provádí p. Štěpánek ze Žďaric - bratr p. Doležalové.

Dům po přestavbě r. 1974. Bydli zde
 Jos. Vozicek s chotí (olůvkodci) a
 jejich syn Josef s chotí a 1. synem.

V č.p. 54 bydlí M. Doudová - vdova - dlechoďce,
Lad. Petřicěk s chotí a 2ma dětmi.

V čp. 55 bydleli Jan Beneš s chotí
 (olůchodci) a jejich syn Vlastimil
 s chotí a 2 ma dětmi.

Bydli' zde Frant. Štrněl s chotí (důchodci).

Byli' zde Jar. Konečný - důchodce.
 V 1. posch. jeho vnučka Danuška s manželem
 a synem. (rodina Kolmanových).

Bydli zde p. Šejnochová (vdova - důchodce),
její dcera Marie se synem (manžel Drag.
Hlaváček zemřel v let. roce),

Syn Ladislav trag. zahynul v 18 letech v r. 1976

dr. x. 1974 nebylo med. číslo přiděleno

15

60

č.p. 60 má neobydlený domek (výměnek)
 patřící k č.p. 15.

Byli zde pi Dondová (důchodce),
 její dcera Marie s manželem a
 2 ma ulětmí = rodina Kopačkových.

Dům bývalé "Kampeličky" vlastní MNV.
 V přízemí je úřadovna MNV a byt o 2 místnostech kde bydlí J. Kot s chotí a dcerou (obsluhují telefon a zajišťují úklid úřadovny).
 V 1. posch. bydlí tajemník NV Boh. Soukup s chotí, jejich dcera s manželem a dcerkou (rodina Neudrtaových).

Bydliště V. Valenta s chotí (dívčinci) a
jejich syn Václav s chotí a Zma dětmi.

Bydli' zde po star. úpravách - přístavbách
4 rodiny:

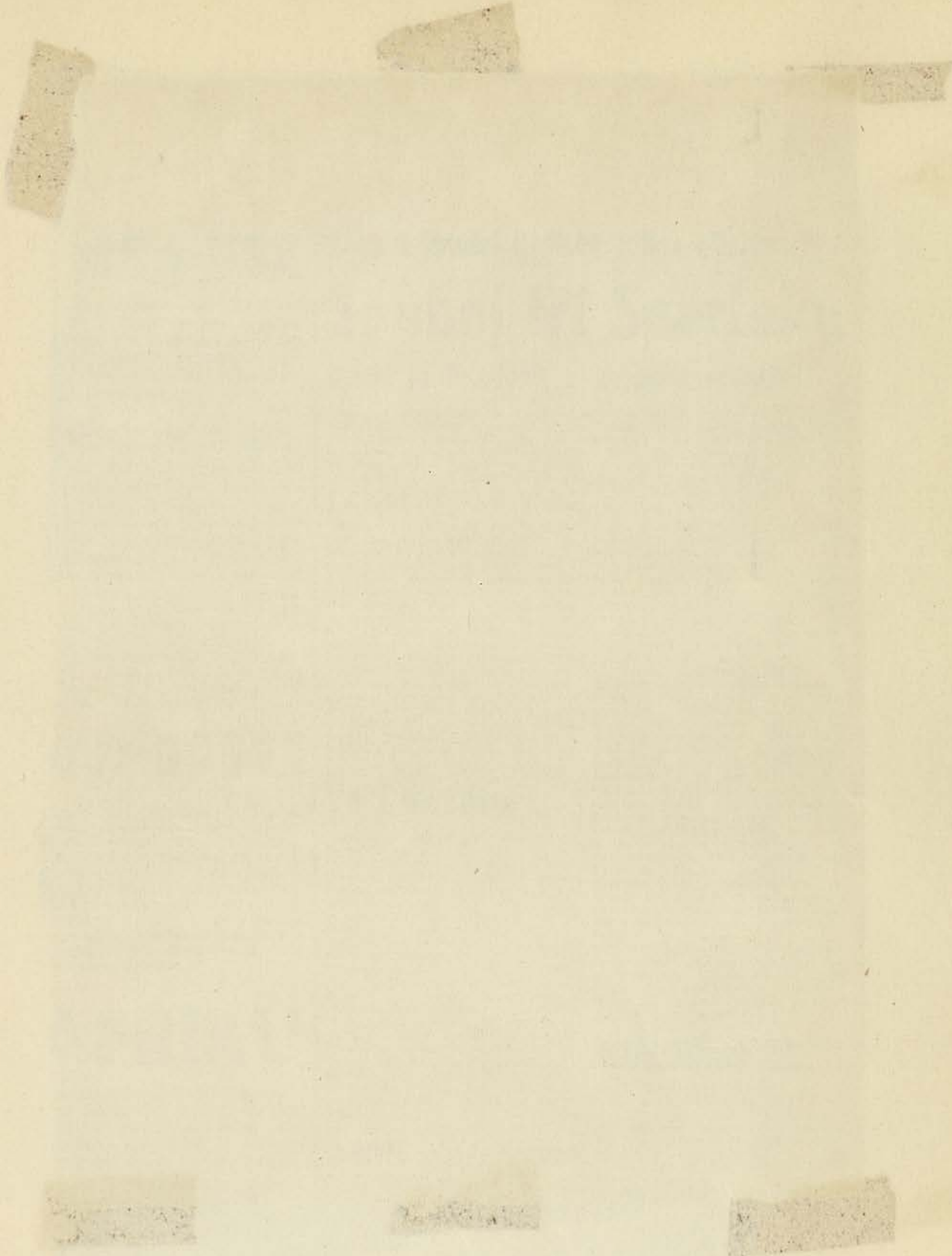
Front. Bajer s chotí, jeho setra Marie
s manželem a dcerou - rodina Nových,
rodina Jeřkova s 2ma dětmi, rodina
Tesařova s 2ma dětmi (dcery Fr. Bajera).

Dole bydlí p. Fr. Božant s chotí (pracující
dvě chodci), nahore v 1. posch. bydlí dcera
s manželem p. Krejnerem a 6letým chlapečkem.

Dale bydlí p. Boh. Vavra s chotí (dívčáckou),
v bytě 1. poschodí bydlí syn Ladislav
s chotí a dcerkou.

Boris Fedjušin mezi námi

V sovětské zemi — jak se shodují ve svém líčení všichni šťastní, kteří jednou přejížděli naší nejvýchodnější hranicí — oslavují narozeniny a podobné události jaksepatří. S dobrými přáteli, s písničkou a vůbec ne škarohlídky.

Boris Fedjušin z Rostova na Donu se přesto rozhodl, že si na své třiačtyřicátiny přijeje v Pardubicích. Proč také ne? Přátele tu má, nedočkávě ho mezi sebe zvu... Zkrátka a dobře: v úterý 30. června před čtvrtou hodinou ráno přišla chvíle, na kterou se Boris i soudruh Václav Hosman těšili celá léta. Shledání na nádraží. Ani Lenka s Milanem nezaspali — soudruh Boris přijel, přijel, přijel! Trošička zklamání: Fedjušinovy dcery Aločka s Oluškou z vlaku nevystoupily. Škoda, jaké to mohly být s nimi prázdniny!

Boris Fedjušin... to jméno mi někoho moc připomíná, řekne si jistě mnohý z našich čtenářů. Jakby ne; o Borisovi vyprávěl před půldruhým rokem v Pochodní František Kalhous v souvislosti se svou návštěvou u Petra Filatova v Žukovce. Soudruh Fedjušin měl podobný osud jako Filatov: sovětský voják, pád do zajetí, útek, práce mezi partyzány. S Václavem Hosmanem, dělníkem z VCHZ, se znají od konce války, řadu let si dopisují. Boris prý klidně přečte i nejdelší psaní v češtině. Ale co jsou dopisy proti osobnímu shledání!

Celý měsíc pobytu mezi přáteli! Krásně ho mezi sebe přijali semínští dělníci, v ná-

řadovně soudružka Kaštánková nenadálého, ale milého hosta podarovala alespoň barevným drátěným košíčkem na památku. Boris Fedjušin se setká s Puhlovskými, Synkovými, Buldovými a Pavelkovými v Pře-

lovicích, s kterými ho váže přátelství na celý život. Samozřejmě, že na program je i návštěva Prahy a jiných a jiných míst vlasti, kterou tento sovětský člověk považuje za rodnou sestru své země. „Je mi mezi vámi dobře, věřím, že naše družba bude věčná,“ řekl nám a jeho slova samozřejmě platí všem, všem, všem. (aK)

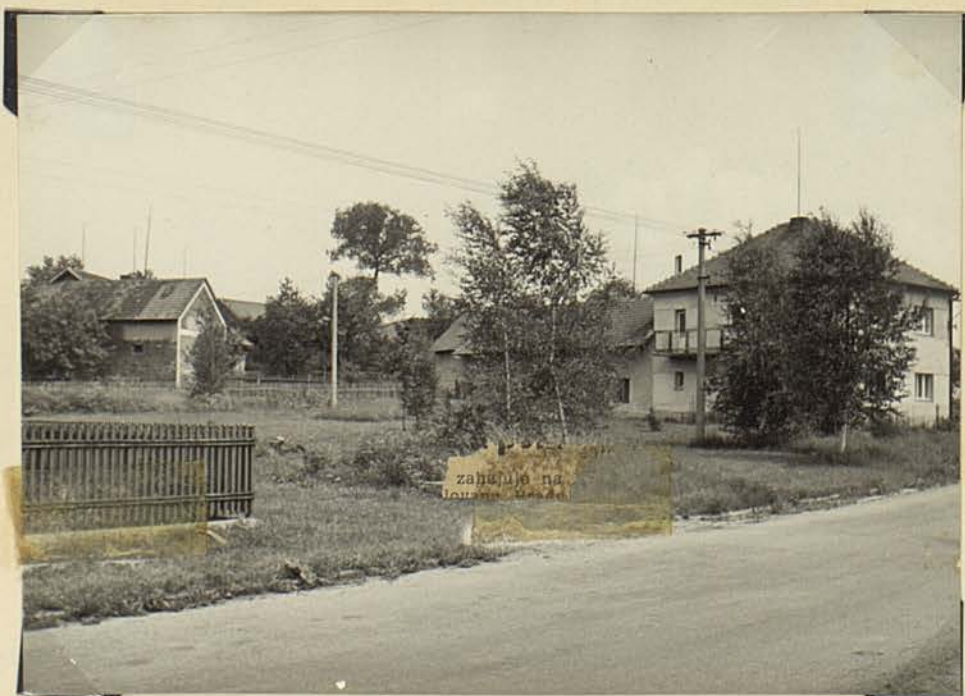
KAZDÝ CESTUJÍCÍ je jistě rád, může-li si zpříjemnit čekání ve vlaku stojícím ve stanici výhledem z okna na pěkně upravené nádraží. Jednou ze stanic, která jim to umožňuje, je stanice ČSD Káranice. Loni ke Dni železničářů byli Káraničtí iniciátory soutěže o nejlepší stanici ve zvyšování kultury cestování na trati Velký Osek — Letohrad. Svou výzvu dokázali podpořit vlastním příkladem. Každý měsíc přibude na nádraží v Káranicích něco nového — rozhlas v čekárně, květinové koše uvnitř i před budovou, otáčecí bubny s vývěsnými jízdními řády atd. Přitom železničáři z Káranic usilují také o co nejlepší práci se železničními vozy, o práci bez nehod a úrazů. Za pěkné výsledky ve své práci se stali již několikrát držitelé putovní standarty. Celý kolektiv stanic Káranice děkuje všem, kteří svou dobrou snahu podpoří i cestující dodržováním čistoty.

Text: Miloš G. Hrabý

Sovětský partyzán, který přišel do Hradce
z „vlaků smrti“ v lednu 1945.

V popředí vybudována autobus. čekárna.

Pohled na park s lipou Svobody
v místech, kde stával obecní dům č. 6
(trávní - pozulerna - pastouška)

B bylo to ušedního srpnového dne letošního roku. Usměvy, květiny a pozornost dětí zahrnovaly Petra Filatova, bývalého gardového důstojníka Sovětské armády, který při své návštěvě Pardubicka zajel i do pionýrského tábora východočeské mládeže na Jitřence u Poličky. Vyprávěl dětem o tehdejší době.

Poprvé navštívil Československo před 18 lety. Tehdy však jeho cesta nebyla dobrovolná. Vedla pod bodly a ranami německých fašistů. Jako zajatec prodělal cestu smrti z Polska přes naše území s transportem, určeným do koncentračního tábora. Tehdy zubožení, zesláblí sovětské zajatce nacházeli opory jen ve vlastní síle, síle sovětského člověka, třebaže dobře věděli, co je čeká na konci cesty. V Opatovicích n. Labem se mnozí naši občané pokoušeli podstrčit dlouhé kolony alespoň kousek jídla. To se však nescházelo a jednoduché to také nebylo. Přece se však podařilo některým zajatcům přes jejich slabost přehnout a skrýt se v lesích, které však nepokrytovaly patřičnou ochranu před krutými hrozbami a zbesilým řáděním po zuby ozbro-

jených Němců. Mezi uprchlími byl i Petr Filatov.

Za nočního šera se vydal do obce a našel úkryt v jedné stodole. Ale tam to nebylo bezpečné. Nezbylo nic jiného, než uzamčenou stodolu přisti noci

podhrabat a tak se opět dostat na doslech českého slova. První setkání nebylo zrovna šťastné. Jeden ze sedláků vyhnal Petra vidlem ze dvora. Nastala cesta dalšího hledání. Spolu s ostatními našel útočiště v lesích a stohu u Hrádku poblíž Pardubic.

Hlad a zima — byl leden roku 1945 — žene Petra a jeho družu Ivana Zubkova k vyhledání pomoci. Nacházejí ji v domku Františka Kalhousa. V této době byl již František dobře informován, co by jej čekalo za to, že poskytne pomoc sovětským zajatcům. Vždyť v té době již od Bohdanče němečtí vojáci a četníci prohledávali celé okolí. Psi čenichali po stopách. Nepodařilo se. Zlostně odcházely skupiny Němců.

Jedenáct zesláblých těl chtělo jíst, ošetřit rány. Rodina Kalhousovců vařila polévku, snášela, kde co bylo. Pomohla sestra, bratr, pomoc sovětským zajatcům se stala záležitostí dalších občanů jako rodiny Bydžovských, Těrových, Vlasákových, Vašíčkových, Pospíšilových, Zumrových, Šturmových, Kramářových, Pleskotových, Sakařových atd.

Setkání po 18 letech

Petr Filatov o tom vypráví: „Poprvé za dlouhou dobu zajetí jsme se setkali s lidmi, kteří nám nabídli nejen chleba, ale i srdce. Poprvé jsme uslyšeli vlnité slovo a ucítili pohlázení. Do smrti budeme těmto lidem vděční, stejně jako všem českým lidem, za své životy.“

Skupina zajatců navázala další styky a v květnových dnech se postavila po bok partyzánů. Petr Filatov se stal po osvobození prvním vojenským velitelem dnešních Východočeských chemických závodů.

—★—
Po 18 letech našel Petr Filatov naši zemi mnohem krásnější. „Prošel jsem vaši zemi poprvé pod jařmem fašismu, ale dnes nenalézám slov k obdivu pracovitosti vašich

lidí, krásy, mládí a lásky občanů socialistického Československa k nám, sovětským občanům. Dá se těžko popsat to, co mne přivedlo pomocí Františka Kalhousa k novému životu právě na vaší půdě. Když jsem všechno po svém návratu domů vyprávěl rodině, která musela před okupací utéci tisíce kilometrů, zrodil se nový otec mých dětí u vás, v Československu. Žukovka byla Němci vypděna a vyhlazena a manželka po návratu domů za pomoci dalších postavila provizorní obydlí. S rodinou jsem se setkal až v roce 1947. Vám, dětem pionýrského tábora, bych chtěl vyřídít pozdrav sovětské mládeže a dík za pouta přátelství. Buďte hrdými následovníky svých tátů a matek, budovatelů socialistického Československa. My, sovětské občané, chceme žít v pohodě a míru a budeme jej také bránit a třeba za něj i znovu bojovat.

—★—

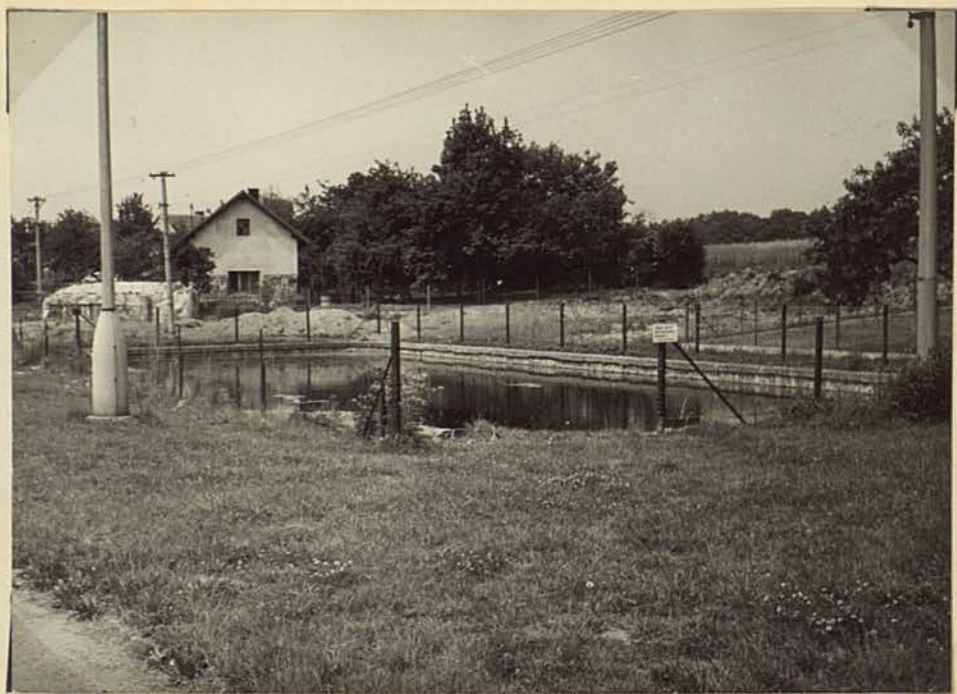
Petr Filatov, dnes poslanec své obce, pracuje jako mechanik závodu na výrobě kol. Zastává i funkci předsedy odborové organizace. Je vedoucím brigády komunist. práce. U nás oplácí návštěvu F. Kalhousa z Hrádku, který jej navštívil v jeho rodné obci loňského roku. Hostem je však i našim.

J. RÁČA

Petr Filatov

z Hrádku v srpnu 1963

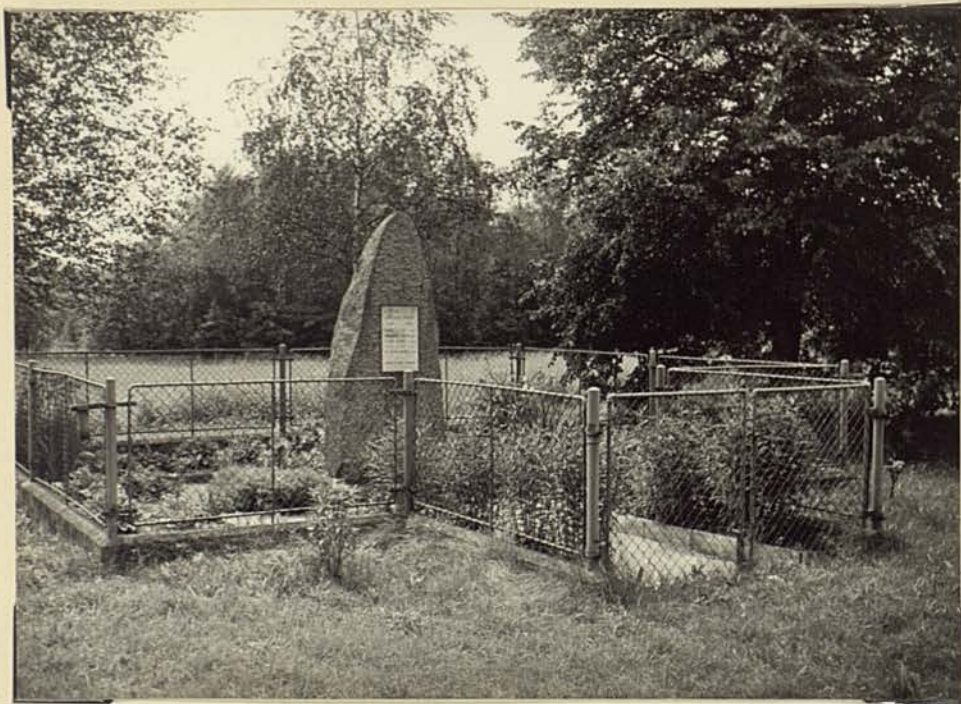
Sovětský partyzán, který přišel do Hrádku v lednu 1945.

Pohled na vodní nádrž.

Stará pož. zbrojnice před ep. 30 je vyčistěna
na manuál prošlo - úpravy MHV + dohlíželi
rybr Jednoty.

Pohled na pomník podlyčb.

celkový pohled na novou požární zbrojnicí.

Det. pohled na stavbu skladu a
požární zbrojnice.

Pohled na hráště za budovou MNV o. 62.

stodola č.p.5, topol s květem č.4.

celkový pohled ze severu.

Pohled ze silnice od Pohranova.

Pohled na vybud. úsek silnice od
pamat. dubu.

Pohled silnici nahoru od "Jirůskových"
k "Božňovským"
"

Pohled na dobudovaný úsek silnice
od Konečných k Bajevovým.

Památka starých časů - kříž mezi čp. 2 a 15.
Největší péči ošetřování věnuje p. Hrubá
z čp. 15.

47

44

45

43

Pohled na úsek obce čp. 47, 44, 45, 43.

památný dub
v r. 1977

Pohled na upravený terén nad vodní nádrží v r. 1979. Přes zákal zéne Hana Kosinová do "vodní nádrže" husy.

Pohled na střed obce s památníkem padlých a vod. nádrží.

pohled na obyčnou
aleji, směr k Bohdanečím.

pohled na obecni studnu, před č.p. 8
a park u pomníku padlých.

Pohled na vybudovaný park uprostřed
obce před čp. 5 a 30.

Pohled na úseku obce podél silnice
k Dolanům. Říká se zde „na rafandě“.

Občané Hrádku hodnotili plnění volebního programu

V pátek 29. listopadu se sešli občané obce Hrádku na veřejné schůzi, aby zhodnotili plnění volebního programu za uplynulé období. S dosaženými výsledky seznámil účastníky schůze předseda MNV soudruh František Rejmont. Na zvelebení obce bylo odpracováno téměř 10.000 brigádnických hodin. Změnil se povrch více než 2.800 metrů vozovek v obci, bylo rozšířeno výbojkové osvětlení, opravena vodní nádrž, která byla nově oplocena, bylo započato s výstavbou skladu. V akci „Z“ byla uskutečněna přístavba sálu a sociálního zařízení v pohostinství v hodnotě 113 tisíc korun.

Mnoho akcí bylo uskutečněno i na úseku politickovýchovném. V roce 1972 to bylo 16 akcí s účastí 939 obyvatel, ložní se čtrnácti akcí zúčastnilo celkem 1.168 lidí a na letošních patnácti akcích činí celková účast 832 občanů. Šlo o přednášky pro zahrádkáře, různé oslavy, besedy nad kronikou, návštěvy VCD, přednášky o historii obce a okolí apod. Tyto politickovýchovné akce připravovala kulturní komise ve spolupráci se všemi společenskými organizacemi. Velkým úspěchem bylo také 2. místo v soutěži obecních kronik (1. místo nebylo uděleno).

VÁCLAV VALENTA

266
č.

DELEGAČNÍ LIST

na

OKRESNÍ KONFERENCI

SVAZU ČESKOSLOVENSKO - SOVĚTSKÉHO PŘÁTELSTVÍ

20. dubna 1974

Delegátem na této konferenci byl
jednatel s. Fr. Benolák.

Občané Hrádku hodnotili plnění volebního programu

O d m ě n a za jarní práce na cukrovce a krmné
===== řepě v JZD Rozkvět v roce 1966

za ř a r vyjednání 5,80 Kčs

za ř a r okopávky 2,40 "

Celkem základní odměna 8,20 Kčs
=====

P r é m i e =====

Mimo základní odměny obdrží členové JZD pracující v rostlinné výrobě od 0,30 ha a členové JZD pracující v živočišné výrobě a brigádníci od 0,05 ha za každý ř ar vyjednání a okopané cukrovky a krmné řepy prémie 2 Kčs.

N a t u r á l i e =====

Všem kteří se budou podílet na jednání a okopávce cukrovky, krmné řepy s máku, bude vydáno 0,50 kg pšenice za každý obdělaný ř ar, a to zdarma.

Ostatní naturální požitky budou vydány podle stanov a domácího pracovního řádu JZD. Mimo uvedené odměny a naturálie, obdrží každý pracovník příslušné dávky cukru, které jsou na jarní práce stanoveny.

Deleg
jestn

← tělocvična

V popředí, v býv. 1. třídě školy vybudoval MNV prodejnu Jednoty, v zadní části z býv. 2. třídy je vybud. tělocvična.

JEDNOTNÉ ZEMĚDĚLSKÉ DRUŽSTVO „ROZKVĚT“ SE SÍDLEM
V SRCHU, VE SPOLUPRÁCI S VO KSČ, MNV A NF POŘÁDÁ

DNE 23. ÚNORA 1974

OSLAVU
25. VÝROČÍ ZALOŽENÍ JZD

na kterou Vás srdečně zve.

Zahájení v 8 hodin dopoledne v pohostinství Jednoty v Srchu.

včr 07 --

Za MNV Hradec, za MO KSČ Hradec promluvil bývalý předs. MNV s. Bendák. Nejstarší členové dostali náramkové hodinky, z funkcionářů obdrželi upomín. dary nyn. předs. MNV s. Rejman, starý předs. s. Bendák, předs. org. s. Akman.

Dopolední program:

1. Zahájení oslavy
2. Kulturní vložka ZDŠ
3. Slavnostní projev
4. Pozdravy hostů
5. Předání čestných uznání a darů
6. Polední přestávka

Odpolední program:

13 hodin

Velká estráda „Přítel z města N“, ve které účinkují:
Jaromír Mayer, Vladka Prachařová,
Darek Vostřel, Vladimír Vostřel,
Jiří Šašek a skupina Františka Kopala.

17 hodin

*K poslechu bude hrát orchestr „COMBO“
se svými sólisty za řízení Františka Handla.*

19 hodin

DRUŽSTEVNÍ PLES

První předseda JZD Hrádek, zvolený
na ustavující schůzi 10.9.1954.
s. Bohumil Koníř.

Poslední dlouhodobá
slavnost en soukr.
hospodářství v r. 1948

Ústavení JZD Hruštek 10. 9. 1954.

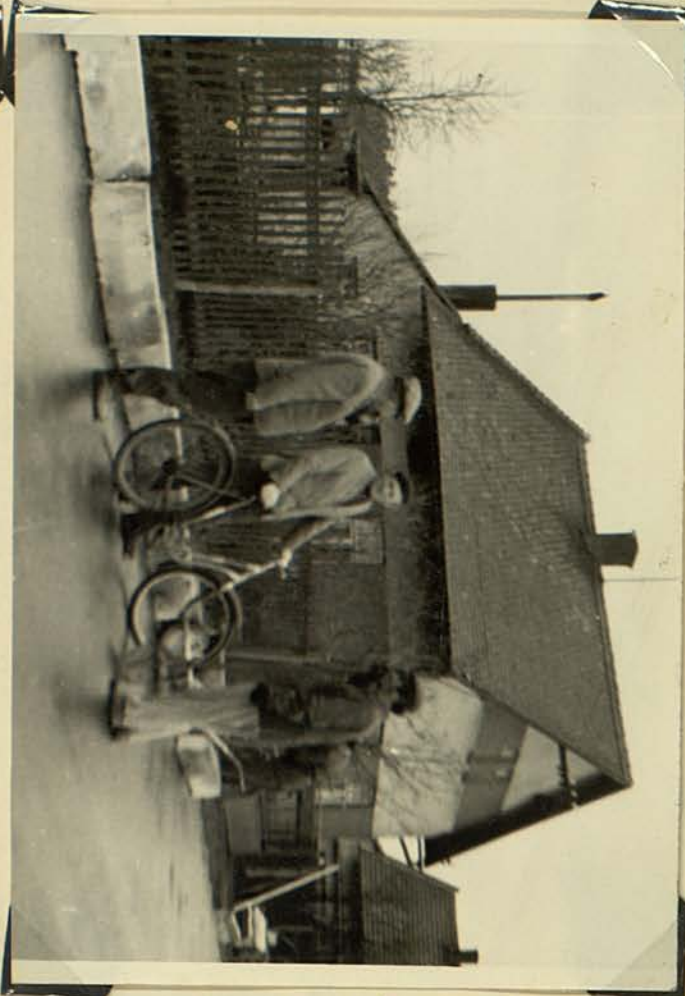
Z leva: tajemník MNV s. Polák, zvol. předseda
 JZD s. Komár, předs. MO KSČs. Akerman,
 předs. MNV L. Bendák, B. Sirovostová z ONV,
 S. Šulec z VCHZ, S. Krasnička z ONV,
 paškova
 pi. Bydčevská, Jan Bendák, Jiř. Kudrnová.

Druhý pohled
 do sálu
 u Havelky při
 zakl. JZD -
 Benedikt Vl.,
 Bajec Zd.
 Soukup Jos.
 Bejmont Fr.
 Vávra D.
 Duležal Jos.
 Vrt Jos.
 Soukup Boh.
 Keverka Fr.
 Leutínka Zk.
 Hrubý Fr. i. z
 Pláskat Mil.,
 Srotaň V.
 Šafařík Jos.

Na povoz p. Hrubého čp. 15
s koňmi.
S lopatou ing. Vačtoček řídil stavbu

Benedk, Hatač, Valenta.
S lopatou vedoucí stavby
s. J. Dolcál, klečící s. Rejmont.

"BRIGÁDA" - kladení obrubníků pro chodníky v ulici k "Dolajnu" v dubnu 1977

Celkový pohled do ulice

Vinkler, Vávra, Semeneo

Levinský, Benešička, Pleškol,
r.

"Majstrová" a Vinkler

